

ДОПЪЛНИТЕЛНО РЕШЕНИЕ

№ 3226

гр. София, 12.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,
в публично заседание на 22.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ирина Кюртева

при участието на секретаря Росица Б Стоева и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **5487** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 250 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК).

Образувано е по молба от 18.04.2022г.,подадена от М. С. Ш.-И., чрез адв.М., за допълване на постановеното по делото решение № 1867/21.03.2022г.

Иска се от съда да се допълни постановеното решение, като се произнесе за присъждане на законна лихва върху присъдената сума от 5733,82 лева, ведно със законната лихва от депозиране на исковата молба на 25.05.2017г. до окончателното изплащане на сумата. Посочва, че съдът с постановеното решение не се е произнесъл за лихвата, дължима до окончателното изплащане на сумата.

Ответникът по молбата – Българска народна банка, чрез процесуалните си представители, оспорва искането. Твърди се, че доколкото главния иск е за обезщетение, представляващо законната лихва за забава върху размера на гарантирания влог на ищеца, то неоснователно е искането за присъждане и на законна лихва за забава върху вземане за законна лихва за забава- счита, че същото представлява анатоцизъм и съобразно трайната съдебна практика на ВАС е недопустимо. Моли съда да го отхвърли, като неоснователно.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Решението по делото е постановено на 21.03.2022г. и е съобщено на молителя на 04.04.2022г. По силата на чл.250, ал.1 ГПК страната може да поиска да бъде допълнено решението, ако съдът не се е произнесъл по цялото ѝ искане. Молба за

това може да се подаде в едномесечен срок от връчването на решението или от влизането му в сила. Съдът констатира, че молбата е подадена в срока за обжалване.

Поради това същата е допустима и следва да бъде разгледана.

По същество молбата е основателна, доколкото съдът е определил началният момент на дължимата лихва за забава, но не е посочил крайният момент.

Видно от изложените от съда доводи в съдебното решение, чието допълване се иска, присъденото обезщетение, макар да е определено в размер, равен на лихвата за забава върху максималния гарантиран размер на депозита за определен период от време, не представлява вземане за лихва за забава, а като обезщетение за вреди по чл.1 от ЗОДОВ. Предвид горното, претенцията за начисляване на законна лихва върху сумата на присъденото обезщетение, е основателна. Касае се за акцесорната претенция за законна лихва върху размера на присъденото обезщетение за имуществени вреди, а не за анатоцизъм, както твърди ответникът.

Ето защо, и с оглед своевременно заявената претенция за присъждане на дължимото обезщетение, ведно със законната лихва, считано от датата на предявяване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата, съдът намира, че следва да допълни постановеното решение в този смисъл.

Предвид изложеното, съдът

РЕШИ:

ДОПЪЛВА Решение №1867/21.03.2022г. по адм.дело №5487/2017г. на Административен съд София-град, като допълва осъдителния диспозитив, който се чете:

ОСЪЖДА Българска народна банка (БНБ), [населено място] да заплати на М. С. Ш. - И. ЕГН [ЕГН], от [населено място], обезщетение за имуществени вреди в размер на 5 733,82 лв. (пет хиляди седемстотин тридесет и три лева и 82 ст.) лв., ведно със законната лихва от депозиране на исковата молба на 25.05.2017г. до окончателно изплащане на сумата, претърпени в периода от 25.07.2014г. до 06.11.2014г., в резултат на извършено от БНБ нарушение на правото на Европейския съюз, изразяващо се в невземане на решение за обявяване неналичност на депозитите в [фирма], в императивния срок от пет работни дни, съгласно приложимата с директен ефект разпоредба на чл. 1, пар. 3, буква „i“ от Директива 94/19/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 1994 г. относно схемите за гарантиране на депозити, като ОТХВЪРЛЯ иска за периода от 30.06.2014г. до 24.07.2014г. и след 06.11.2014г. до 04.12. 2019г. и в останалата част, за разликата над 5 733,82 лв. до 8 627,97 лв., като неоснователен и недоказан.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: